

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2021 r.
poz. 717, 802,
2165, z 2022 r.
poz. 640, 1561.

U S T A W A

z dnia 16 maja 2019 r.

o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje:

- 1) utworzenie i funkcjonowanie Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, zwanego dalej „Funduszem”;
- 2) zasady dofinansowania ze środków Funduszu realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozów realizowanych w ramach komunikacji miejskiej.

Art. 2. Użyte w przepisach ustawy określenia oznaczają:

- 1) cena usługi – kwotę deficytu pojedynczej linii komunikacyjnej w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wyrażoną w złotych w odniesieniu do 1 wozokilometra;
- 2) kwota deficytu pojedynczej linii komunikacyjnej w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej – ujemny wynik finansowy netto wyliczony dla tej linii nieuwzględniający rozsądnego zysku, o których mowa w rozporządzeniu (WE) 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącym usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady

- (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.¹⁾);
- 3) organizator – organizatora publicznego transportu zbiorowego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944 i 2400), z wyłączeniem związku metropolitalnego i ministra właściwego do spraw transportu;
 - 4) operator – operatora publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym;
 - 5) plan transportowy – plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym;
 - 6) przewóz o charakterze użyteczności publicznej – przewóz o charakterze użyteczności publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym;
 - 7) umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego – umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 24 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym;
 - 8) wozokilometr – jednostkę miary pracy eksploatacyjnej autobusu, przy czym 1 wozokilometr to przejazd 1 autobusu na odległość 1 kilometra.

DZIAŁ II

Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej

Art. 3. 1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw transportu.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „Bankiem”, prowadzi obsługę bankową Funduszu na zasadach określonych w umowie z dysponentem Funduszu.

4. Wysokość wynagrodzenia Banku za prowadzenie obsługi bankowej Funduszu nie może przekroczyć średniej wysokości wynagrodzenia pobieranego przez Bank za obsługę bankową innych państwowych funduszy celowych.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 240 z 16.09.2015, str. 65 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 22.

Art. 4. Fundusz gromadzi środki finansowe w celu dofinansowania realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Art. 5. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpływów z tytułu opłaty emisyjnej, o której mowa w art. 321a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338), w wysokości 5% wpływów z tej opłaty;
- 2) wpływów z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233 i 1565), w wysokości 55% wpływów z tej opłaty;
- 3) wpływów z tytułu opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37h ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268), w wysokości 3,65% wpływów z tej opłaty;
- 4) wpływów w wysokości wynikającej z ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1087), ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 154 i 875), ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i 463), ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638), ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2166), ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach (Dz. U. z 2020 r. poz. 900) oraz ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów²⁾ (Dz. U. z 2020 r. poz. 859 oraz z 2021 r. poz. 255);
- 5) budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu;
- 6) odsetek, o których mowa w art. 17 ust. 1;
- 7) odsetek od wolnych środków przekazanych albo przyjmowanych w zarządzenie zgodnie z przepisami o finansach publicznych;

²⁾ Obecnie tytuł ustawy brzmi: o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, na podstawie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556), która weszła w życie z dniem 1 września 2019 r.

- 8) darowizn i zapisów;
- 9) innych źródeł.

Art. 6. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) dofinansowanie realizacji zadań własnych organizatorów w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej przez dopłatę do ceny usługi, zwaną dalej „dopłatą”;
- 2) wydatki na obsługę Funduszu.

Art. 7. Środki, o których mowa w art. 5 pkt 5, oraz dofinansowanie udzielone ze środków Funduszu nie stanowią dotacji w rozumieniu art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305).

Art. 8. 1. Dysponent Funduszu sporządza projekt rocznego planu finansowego Funduszu, zawierający w szczególności wysokość:

- 1) wpływów w podziale na źródła, o których mowa w art. 5;
- 2) wydatków na dopłatę oraz wydatków na obsługę Funduszu.

2. Dysponent Funduszu sporządza projekt planu, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.

3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.

4. Uzgodniony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu.

5. Zmiana planu finansowego Funduszu wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 9. 1. Środki Funduszu, które nie zostały przekazane do dnia 31 grudnia danego roku na cele określone w art. 6, są pozostawiane na rachunku Funduszu w kwocie do 50 mln zł.

2. Środki przewyższające kwotę, o której mowa w ust. 1, są niezwłocznie odprowadzane przez dysponenta Funduszu na rachunek Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

DZIAŁ III

Dofinansowanie i dopłata ze środków Funduszu

Rozdział 1

Zasady udzielania dofinansowania i dopłaty ze środków Funduszu

Art. 10. 1. Dysponent Funduszu dokonuje podziału środków przewidzianych na dany rok budżetowy w planie finansowym Funduszu na dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 pkt 1, w poszczególnych województwach, po uzgodnieniu planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 8 ust. 4.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału środków Funduszu, mając na uwadze:

- 1) powierzchnię województwa;
- 2) liczbę mieszkańców województwa;
- 3) pracę eksploatacyjną na liniach komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wyrażoną w wozokilometrach, zaplanowaną do wykonania w planach transportowych poszczególnych województw, z wyłączeniem komunikacji miejskiej.

Art. 11. Dysponent Funduszu zawiera z wojewodą porozumienie określające w szczególności:

- 1) sposób i terminy wypłaty dofinansowania,
- 2) zasady i warunki wykorzystania i zwrotu dofinansowania,
- 3) wytyczne dotyczące treści umowy o dopłatę

– mając na uwadze zapewnienie jednolitych warunków otrzymywania dopłaty przez organizatorów we wszystkich województwach.

Art. 12. 1. Dysponent Funduszu niezwłocznie przekazuje wojewodzie informację o kwocie środków, o których mowa w art. 10 ust. 1, zaplanowanych na dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 pkt 1, w danym województwie.

2. Wojewoda zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego informację o maksymalnej kwocie dopłaty do 1 wozokilometra przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wynikającej z podziału środków zaplanowanych na dofinansowanie tych przewozów w danym województwie przez liczbę wozokilometrów pracy eksploatacyjnej na liniach komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności

publicznej wyrażonej w wozokilometrach zaplanowanej do realizacji w planie transportowym tego województwa, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, jednak nie wyższej niż kwota, o której mowa w art. 13 ust. 2, oraz informację o terminie, w którym organizator może złożyć wniosek o zawarcie umowy o dopłatę.

3. Wniosek o zawarcie umowy o dopłatę doręczony po terminie, o którym mowa w ust. 2, nie podlega rozpatrzeniu.

Art. 13. 1. Organizator może uzyskać ze środków Funduszu dopłatę po zawarciu umowy o dopłatę z właściwym wojewodą. Umowa jest zawierana na wniosek organizatora.

2. Dopłatę ustala się w kwocie nie wyższej niż 0,80 zł do 1 wozokilometra przewozu autobusowego o charakterze użyteczności publicznej.

3. Warunkiem uzyskania dopłaty jest:

- 1) sfinansowanie ze środków własnych organizatora części ceny usługi w wysokości nie mniejszej niż 10%;
- 2) zawarcie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

4. Maksymalna kwota dopłaty jest uzależniona od wysokości środków przewidzianych na dane województwo w roku budżetowym i nie może przekroczyć kwoty zamieszczonej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego dla linii komunikacyjnej w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej objętej dopłatą.

5. Umowa o dopłatę obejmuje w szczególności:

- 1) linie komunikacyjne, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 2) długość linii komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 3) częstotliwość połączeń na liniach komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 4) wielkość pracy eksploatacyjnej wyrażonej w wozokilometrach wykonywaną na liniach komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 5) maksymalną kwotę dopłaty;
- 6) termin i sposób przekazywania dopłaty;
- 7) termin i sposób rozliczenia dopłaty;

- 8) termin i zasady zwrotu dopłaty;
- 9) zasady i terminy składania wniosku o dopłatę oraz jego wzór.

6. W przypadku aktualizacji planu transportowego przez województwo w trakcie roku budżetowego dopłata do przewozów zorganizowanych wskutek aktualizacji planu może być dokonana na zasadach określonych w rozdziale 3.

Rozdział 2

Zasady przekazywania dopłaty

Art. 14. 1. Organizator składa wojewodzie wniosek o dopłatę za dany okres rozliczeniowy na zasadach i w terminach wynikających z umowy o dopłatę.

2. Do wniosku o dopłatę organizator dołącza dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku.

3. W przypadku gdy w okresie rozliczeniowym dla pojedynczej linii komunikacyjnej w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wystąpi dodatni wynik finansowy, pomimo pomniejszenia go o kwotę rozsądnego zysku, organizator nie występuje z wnioskiem o dopłatę do tej linii. Wysokość tego wyniku finansowego podlega rozliczeniu w danym okresie rozliczeniowym lub w kolejnych okresach rozliczeniowych.

4. Wojewoda dokonuje weryfikacji wniosku o dopłatę.

5. Wniosek o dopłatę:

- 1) doręczony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) niezupełniony w terminie wyznaczonym przez wojewodę
- nie podlega rozpatrzeniu.

6. Wojewoda występuje do dysponenta Funduszu z wnioskiem o przekazanie środków na realizację wniosków o dopłaty.

7. Dysponent Funduszu przekazuje dofinansowanie na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego. Warunkiem przekazania dofinansowania jest dostępność środków na rachunku Funduszu.

8. Wojewoda przekazuje dopłatę na wskazany w umowie o dopłatę rachunek bankowy organizatora niezwłocznie po uzyskaniu dofinansowania od dysponenta Funduszu.

9. Środki wynikające z wniosku wojewody, o którym mowa w ust. 6, są przekazywane w terminach wynikających z porozumienia, o którym mowa w art. 11, nie później niż do dnia 31 grudnia. Dofinansowanie dotyczące przewozów

realizowanych w danym roku przekazane na wyodrębniony rachunek urzędu wojewódzkiego i niewykorzystane w terminie do dnia 25 stycznia roku następnego podlega zwrotowi na rachunek Funduszu.

Art. 15. Organizator, któremu została udzielona dopłata, jest obowiązany do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej otrzymanych dopłat oraz wydatków objętych dopłatą.

Rozdział 3

Zasady wypłaty niewykorzystanych środków Funduszu

Art. 16. 1. Do końca miesiąca następującego po zakończeniu odpowiednio pierwszego, drugiego i trzeciego kwartału danego roku wojewoda dokonuje analizy zaangażowania środków przewidzianych na województwo na dofinansowanie realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej za ten kwartał.

2. W przypadku niepełnego zaangażowania środków przewidzianych na dany kwartał wojewoda zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego informację o kwocie środków, które mogą być przeznaczone na zorganizowanie dodatkowych przewozów, oraz terminie składania wniosków, o których mowa w ust. 3.

3. Organizator może złożyć wniosek o przyznanie dodatkowych środków na organizację nieuruchomionych linii komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej ujętych w planie transportowym lub linii komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej utworzonych wskutek aktualizacji planu transportowego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, określa w szczególności:

- 1) nazwę organizatora i numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) linie komunikacyjne, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 3) wielkość pracy eksploatacyjnej na każdej linii komunikacyjnej, na której będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej, wyrażonej w wozokilometrach.

5. Wojewoda zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego informację o maksymalnej kwocie dopłaty do

1 wozokilometra dodatkowo uruchomionych przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wynikającej z podziału niewykorzystanych środków zaplanowanych na dofinansowanie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w danym województwie przez liczbę wozokilometrów pracy eksploatacyjnej zaplanowanej do wykonania na zaproponowanych do uruchomienia liniach komunikacyjnych, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, jednak nie wyższej niż kwota, o której mowa w art. 13 ust. 2, oraz informację o terminie, w którym organizator może złożyć wniosek o zawarcie umowy o dopłatę.

6. Do wniosków, o których mowa w ust. 3 i 5, stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 5.

7. Dopłata na dodatkowo uruchamiane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej jest przekazywana organizatorom po zawarciu umowy o dopłatę.

Rozdział 4

Zasady zwrotu dopłaty

Art. 17. 1. Dopłata:

1) wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem,
2) pobrana nienależnie,
3) pobrana w nadmiernej wysokości
– podlega zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, w terminie 15 dni od dnia stwierdzenia okoliczności, o których mowa w pkt 1–3.

2. Dopłatą wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem jest dopłata wykorzystana na dofinansowanie zadania innego niż wskazane w umowie o dopłatę.

3. Dopłatą pobraną nienależnie jest dopłata udzielona bez podstawy prawnej.

4. Dopłatą pobraną w nadmiernej wysokości jest dopłata otrzymana w wysokości wyższej niż określona w umowie o dopłatę lub wyższej niż niezbędna na dofinansowanie danego zadania własnego organizatora w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, przy uwzględnieniu kwoty deficytu pojedynczych linii komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

5. Zwrotowi podlega ta część dopłaty, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, nienależnie pobrana lub pobrana w nadmiernej wysokości.

6. Odsetki od dopłaty podlegającej zwrotowi nalicza się począwszy od dnia:

- 1) przekazania dopłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem;
- 2) stwierdzenia nienależnego pobrania dopłaty lub pobrania jej w nadmiernej wysokości.

7. W przypadku niedokonania zwrotu dopłaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, właściwy wojewoda wydaje decyzję administracyjną określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki. O wydaniu decyzji wojewoda informuje dysponenta Funduszu.

8. Zwrot dopłaty jest dokonywany na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego, o którym mowa w art. 14 ust. 7. Wojewoda niezwłocznie przekazuje zgromadzone środki na rachunek Funduszu.

9. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 7, rozpatruje minister właściwy do spraw transportu.

10. Do spraw dotyczących zwrotu dopłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem albo pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują wojewodzie.

Rozdział 5

Kontrola i sprawozdawczość

Art. 18. 1. Wojewoda kontroluje:

- 1) sposób i terminowość wykonania zadania, na które została udzielona dopłata, mając na uwadze postanowienia umowy o dopłatę i umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 2) prawidłowości wyliczenia dopłaty pod względem zgodności z umową o dopłatę;
- 3) zgodność umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego z wymogami przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

2. Kontrola jest realizowana w sposób zapewniający kontrolę co najmniej 5% środków przekazanych przez wojewodę w danym roku organizatorom funkcjonującym w danym województwie. Kontrola jest przeprowadzana co najmniej

u 15% organizatorów funkcjonujących w województwie, z którymi zawarto umowę o dopłatę.

3. Na wniosek dysponenta Funduszu wojewoda zarządza przeprowadzenie kontroli nieprzewidzianej w okresowym planie kontroli.

4. Kontrola jest przeprowadzana w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

Art. 19. 1. W terminie do dnia 31 marca danego roku wojewoda przedstawia dysponentowi Funduszu roczne sprawozdanie z realizacji zadań, na które zostało udzielone dofinansowanie w danym województwie, dotyczące roku poprzedniego.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę wojewody i jego numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) wysokość dofinansowania przekazanego przez dysponenta Funduszu w danym roku kalendarzowym;
- 3) kwotę dopłaty wydatkowaną przez wojewodę;
- 4) liczbę organizatorów, którym przekazano dopłatę;
- 5) liczbę operatorów wykonujących przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej, które zostały częściowo sfinansowane ze środków Funduszu;
- 6) liczbę linii komunikacyjnych, na których są wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej, które zostały częściowo sfinansowane ze środków Funduszu.

Art. 20. Dysponent Funduszu składa Radzie Ministrów sprawozdanie z realizacji zadań Funduszu za poprzedni rok kalendarzowy do dnia 30 kwietnia każdego roku.

DZIAŁ IV

Przepisy epizodyczne

Art. 21. Do dnia 31 grudnia 2023 r. udzielanie dofinansowania i dopłaty ze środków Funduszu odbywa się zgodnie z przepisami działu I, II, art. 11, działu III rozdziałów 2, 4 i 5, z uwzględnieniem przepisów niniejszego działu.

Art. 22. 1. Dopłacie ze środków Funduszu podlegają linie komunikacyjne niefunkcjonujące co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy oraz linie, na które umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zostanie zawarta po dniu wejścia w życie ustawy.

2. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, wymaga uzyskania zgody organu stanowiącego właściwego organizatora.

Art. 23. 1. Dopłatę ustala się w kwocie nie wyższej niż 1,00 zł do 1 wozokilometra przewozu o charakterze użyteczności publicznej.

2. Warunkiem uzyskania dopłaty jest:

- 1) sfinansowanie ze środków własnych organizatora części ceny usługi w wysokości nie mniejszej niż 10%;
- 2) zawarcie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

Art. 24. 1. Dysponent Funduszu dokonuje podziału środków przewidzianych na dany rok budżetowy w planie finansowym Funduszu na dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 pkt 1, w poszczególnych województwach po uzgodnieniu planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 8 ust. 4.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób podziału środków Funduszu, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze:

- 1) powierzchnię województwa;
- 2) liczbę mieszkańców województwa;
- 3) wartość produktu krajowego brutto województwa;
- 4) zaspokojenie potrzeb przewozowych społeczności na obszarze województwa.

3. Dysponent Funduszu niezwłocznie przekazuje wojewodzie informację o kwocie środków, o których mowa w ust. 1, zaplanowanych na dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 pkt 1, w danym województwie.

4. Wojewoda zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego informację o kwocie środków Funduszu, o których mowa w ust. 1, przyznanych dla województwa i wskazuje termin na złożenie wniosku o objęcie w danym roku budżetowym dopłatą.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4:

- 1) doręczony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4,
 - 2) nieuzupełniony w terminie wyznaczonym przez wojewodę
- nie podlega rozpatrzeniu.

6. Organizator składa wniosek, o którym mowa w ust. 4, do właściwego wojewody, zawierający w szczególności:

- 1) nazwę organizatora i numer identyfikacji podatkowej (NIP);

- 2) linie komunikacyjne, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 3) planowaną wielkość pracy eksploatacyjnej wyrażonej w wozokilometrach wykonywaną na każdej linii, o której mowa w pkt 2, w danym roku budżetowym;
- 4) planowaną kwotę deficytu każdej linii, o której mowa w pkt 2, w danym roku budżetowym;
- 5) planowaną łączną kwotę dopłaty w danym roku budżetowym.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, organizator dołącza dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku.

Art. 25. 1. Wojewoda, rozpatrując wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 4, bierze pod uwagę:

- 1) powierzchnię obszaru właściwości organizatora;
- 2) liczbę mieszkańców obszaru właściwości organizatora;
- 3) liczbę linii komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, dla których organizator złożył wniosek, które nie funkcjonowały co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy;
- 4) długość linii komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, dla których organizator złożył wniosek, które nie funkcjonowały co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy;
- 5) liczbę zatrzymań autobusu na przystankach komunikacyjnych na liniach komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, dla których organizator złożył wniosek, które nie funkcjonowały co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy;
- 6) realizację potrzeb osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej zdolności ruchowej w zakresie dostępu do przewozów na liniach komunikacyjnych w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, dla których organizator złożył wniosek, które nie funkcjonowały co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy;
- 7) wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 38), jednostki samorządu terytorialnego będącej organizatorem, a w przypadku związku tych jednostek – średnią arytmetyczną dochodu jednostek wchodzących w skład związku;

- 8) zapewnienie dostępności komunikacyjnej terenów objętych przedsięwzięciami lub inwestycjami powiązanymi z przedsięwzięciem infrastrukturalnym, o których mowa w art. 5c ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 377 i 1561).

2. Pierwszeństwo w objęciu dopłatą przyznaje się organizatorom w następującej kolejności:

- 1) gminom;
- 2) związkom międzygminnym;
- 3) związkom powiatowo-gminnym;
- 4) powiatom;
- 5) związkom powiatów;
- 6) województwom.

3. W przypadku gdy wnioski, o których mowa w art. 24 ust. 4, uzyskały taką samą ocenę, decydującym kryterium jest kryterium, o którym mowa w ust. 1 pkt 7.

4. Wojewoda po rozpatrzeniu wniosków, o których mowa w art. 24 ust. 4, informuje organizatora o objęciu dopłatą w ramach środków, o których mowa w art. 24 ust. 4, albo o nieobjęciu dopłatą.

Art. 26. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oceny i wyboru wniosków, o których mowa w art. 24 ust. 4, które zostaną objęte dopłatą na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 25, uwzględniając zaspokojenie potrzeb przewozowych społeczności na obszarze województwa.

Art. 27. 1. Dopłata jest udzielana po zawarciu przez organizatora umowy o dopłatę z właściwym wojewodą.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) linie komunikacyjne, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 2) długość linii komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 3) częstotliwość połączeń na liniach komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;

- 4) wielkość pracy eksploatacyjnej wyrażonej w wozokilometrach wykonywaną na liniach komunikacyjnych, na których będą wykonywane przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej;
- 5) maksymalną kwotę dopłaty w wysokości nie większej niż zawarta we wniosku o objęcie dofinansowaniem, o którym mowa w art. 6 pkt 1;
- 6) termin i sposób rozliczenia dopłaty;
- 7) termin i sposób przekazywania dopłaty;
- 8) termin i zasady zwrotu dopłaty;
- 9) zasady i termin składania wniosku o dopłatę oraz jego wzór.

Art. 28. 1. Na wniosek dysponenta Funduszu wojewoda dokonuje analizy zaangażowania środków przewidzianych na dofinansowanie realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w województwie w ramach zawartych umów o dopłaty.

2. Wojewoda w terminie wskazanym przez dysponenta Funduszu informuje dysponenta Funduszu o kwocie środków niezaangażowanych wynikającej z analizy, o której mowa w ust. 1. Wielkość tych środków pomniejsza kwotę, o której mowa w art. 24 ust. 4.

3. Dysponent Funduszu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw transportu informację o sumie środków, o których mowa w ust. 2, które mogą być przeznaczone na dofinansowanie realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

4. W terminie 10 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji, o której mowa w ust. 3, wojewoda może złożyć do dysponenta Funduszu wniosek o przekazanie ze środków, o których mowa w ust. 2, środków na objęcie dopłatą wniosków, które nie zostały objęte dopłatą ze względu na wyczerpanie się kwoty środków Funduszu przewidzianych na województwo, o której mowa w art. 24 ust. 4.

5. Wnioski o przekazanie środków, o których mowa w ust. 2, są realizowane według kolejności wpływu do dysponenta Funduszu aż do wyczerpania się tych środków, przy czym wniosek na kwotę przekraczającą te środki jest realizowany w części, do wyczerpania środków, o których mowa w ust. 2.

6. Środki, o których mowa w ust. 2, które nie zostały przekazane wojewodom zgodnie z ust. 5, podlegają podziałowi zgodnie z art. 24 ust. 2.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 29. W 2019 r. dofinansowanie i dopłaty są udzielane wyłącznie do przewozów wykonywanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 30. Do dofinansowania i dopłat udzielanych w 2019 r. nie stosuje się przepisów art. 28.

Art. 30a. 1. Od dnia 1 kwietnia 2020 r. dopłatę, o której mowa w art. 23 ust. 1, ustala się w kwocie nie wyższej niż 3,00 zł do 1 wozokilometra przewozu o charakterze użyteczności publicznej.

2. Kwotę dopłaty, o której mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r.

DZIAŁ V

Przepisy zmieniające

Art. 31–43. (pominięte)³⁾

DZIAŁ VI

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 44. 1. W roku 2020 przychód Funduszu stanowi kwota 377,5 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego.

2. W roku 2021 przychód Funduszu stanowi kwota 307,5 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane na rachunek Funduszu w pięciu równych ratach do dnia: 25 stycznia, 25 marca, 25 maja, 25 lipca i 25 listopada danego roku.

Art. 45. 1. W 2020 r. przychód Funduszu Kolejowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym, zwiększa się o kwotę 350 mln zł, przekazywaną przez Bank Gospodarstwa Krajowego z bieżących

³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 717).

wpływów z opłaty paliwowej pobieranych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, o którą zmniejsza się przychód Krajowego Funduszu Drogowego z opłaty paliwowej.

2. W 2021 r. przychód Funduszu Kolejowego zwiększa się o kwotę 430 mln zł, przekazywaną przez Bank Gospodarstwa Krajowego z bieżących wpływów z opłaty paliwowej pobieranych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, o którą zmniejsza się przychód Krajowego Funduszu Drogowego z opłaty paliwowej.

Art. 46. 1. W latach 2020–2021 Urząd Dozoru Technicznego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 272), dokonuje odpisów z funduszu podstawowego na rachunek Funduszu Kolejowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym, w wysokości po 50 mln zł rocznie.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w terminie do 31 maja danego roku.

Art. 47. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. wpływy Funduszu z tytułu opłaty emisyjnej, o których mowa w art. 5 pkt 1, powiększa się o 2% tej opłaty, w części przypadającej Funduszowi Niskoemisyjnego Transportu, o której mowa w art. 321b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. W okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wpływy Funduszu z tytułu opłaty emisyjnej, o których mowa w art. 5 pkt 1, powiększa się o 2% tej opłaty, w części przypadającej Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o której mowa w art. 321b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 48. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po raz pierwszy przekazuje na Fundusz kwotę, o której mowa w art. 5 pkt 2, do dnia 30 marca 2021 r.

Art. 49. Opłaty, kary i grzywny wynikające z art. 46 ust. 1a pkt 2, art. 94 ust. 1, art. 95a ust. 4, art. 95b ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, art. 140ae ust. 4 i art. 140af ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. –

Prawo o ruchu drogowym oraz art. 100 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, nałożone przez organy Inspekcji Transportu Drogowego a nieuiszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące przed dniem jej wejścia w życie należności budżetu państwa, stają się z dniem jej wejścia w życie należnościami Funduszu.

Art. 50. Tworzy się Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Art. 51. 1. Pierwszy plan finansowy Funduszu dysponent Funduszu sporządza na okres od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2019 r.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy oraz uzgadniany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie kolejnych 10 dni roboczych.

Art. 52. 1. Plan finansowy Funduszu na rok 2020 dysponent Funduszu sporządza i przedstawia do uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do dnia 16 sierpnia 2019 r.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje uzgodnienia planu finansowego Funduszu, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 26 sierpnia 2019 r.

Art. 53. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dofinansowanie Funduszu wynosi w roku:

- 1) 2019 – 245 000 000 zł;
- 2) 2020 – 200 000 000 zł;
- 3) 2021 – 200 000 000 zł;
- 4) 2022 – 200 000 000 zł;
- 5) 2023 – 200 000 000 zł;
- 6) 2024 – 200 000 000 zł;
- 7) 2025 – 200 000 000 zł;
- 8) 2026 – 200 000 000 zł;
- 9) 2027 – 200 000 000 zł;
- 10) 2028 – 200 000 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw transportu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw transportu obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego nie przekracza 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia⁴⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 5 pkt 2 i art. 39, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 5 pkt 3, art. 31 pkt 1 i 3–4, art. 38 i art. 40 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 17 czerwca 2019 r.